

Queen<sup>DEEL I</sup>

Totale chaos

OLIVIA LEWIS

**W**ELLESSY  
RELAXXX

Dag lieve lezer,

Wat leuk dat je Sophia's verhaal wil gaan lezen! Absoluut doen. Maar wist je ook dat dit eigenlijk een spin-off is van een vorige serie die ik heb geschreven? Nee?

Dan raad ik je aan om bij het begin te beginnen. Sophia is namelijk de dochter van Luci en het verhaal van Luci wordt beschreven in de King-serie. *Spelen Met Vuur* is deel één en ik denk echt (maar dan ook écht) dat het veel leuker is als je daarmee begint. Dan leer je alle personages kennen die een grote rol hebben in deze serie én je leert Sophia kennen als kind. Als ik een euro kreeg voor iedere lezeres van de King-serie die vond dat Sophia een eigen verhaal verdiende, dan kon ik nu flink op vakantie.

Oh, en daarnaast weet ik zeker dat je Josh – Sophia's stiefvader – veel beter begrijpt als je de King-serie eerst hebt gelezen. Als je begint in dit boek en hem nog niet kent, dan denk je (honderd procent zeker): Eh ...? Is deze gast wel helemaal goed?

Dus. Mocht je de King-serie nog niet gelezen hebben, sla dit boek dan dicht en verdiep je eerst in de vier delen van King. Ik durf te wedden dat je het leuk vindt om te lezen en dat je blij bent dat je mijn advies hebt opgevolgd.

Laat je het me weten als ik gelijk had? ☺

Kiss,  
Olivia Lewis

*Ik dacht nooit aan morgen  
Vandaag was lang genoeg  
Totdat ik jou zag  
En ik dacht ineens aan morgenvroeg  
Ik hield niet van de liefde  
Voor mij was er geen vrouw  
Totdat ik jou zag  
En ik hield zomaar ineens van jou*

*Je hebt niet in de gaten  
Wat je allemaal met me doet  
Dat kun je ook niet weten  
Ik heb je pas een keer ontmoet  
En toen heb je mij misschien  
Niet eens gezien*

*Maar er was een donder, een bliksem  
Een slag toen ik je zag  
Ik ben veranderd, een ander  
Sinds die ene lach  
Ik geef me over, je hebt me  
Verzetten heeft geen zin  
Ik ben veranderd, een ander  
En dit is pas het begin*

*Want je hebt niet in de gaten  
Wat je allemaal met me doet  
Dat kun je ook niet weten  
Ik heb je pas een keer ontmoet  
En toen heb je mij misschien  
Niet eens gezien*

*Toen Ik Je Zag  
Hero*

*(Cover: Scott van Spakenburg & Sophia King)*

## 1.

‘Goed, ik begin bij het begin. Ik ga het tenminste proberen. Het kan maar zo zijn dat ik binnen een minuut het hele verhaal opnieuw moet vertellen omdat ik zoveel zijweggetjes ben ingegaan dat niemand het nog kan volgen. Ik ben namelijk iemand die zich niet zo goed kan vasthouden aan de rode draad. Misschien maakt me dat een warhoofd, misschien maakt het me chaotisch. Het maakt me in ieder geval tot wie ik ben en ik ben een heleboel. Ik ben vaak teveel, too much. Ik ben druk en wild en soms juist zo sloom dat iedereen denkt dat ik stervende ben of dat ik op z’n minst een ernstige ziekte heb. Maar ja, ik heb nou eenmaal veel verschillende kanten en ze horen allemaal bij mij. Ik heb misschien wel helemaal geen rode draad. Ik spring van hier naar daar en verder, maar nooit terug. Dan vind ik dit weer leuk en dan dat, ik volg altijd mijn gevoel. Ik ben op het vervelende af eerlijk en zal nooit een pleaser worden. Daarvoor ben ik gewoon teveel mezelf, ik kan mezelf niet wegcijferen voor een ander. Ik hou van het leven. Ik hou van alles dat het leven me te bieden heeft, met al z’n mooie en lelijke kanten. Ik wil volop genieten en beleef iedere dag heel intens. Ik ben ook altijd megakapot als ik ga slapen, door alle indrukken en prikkels en alles wat ik wil afmaken voordat ik me aan zoiets saais als slapen overgeef. Er is zoveel te doen en te zien en te beleven, juist ’s nachts. Wanneer iedereen slaapt en er een bepaalde rust in de lucht hangt, dan komt mijn creativiteit tot uiting en b–’

‘Sophia ...’

Ik schrik op en kijk om. ‘Mam! Ik ben een vlog aan het opnemen!’ roep ik. Ze stapt met een volle wasmand mijn slaapkamer binnen.

‘Dat hoorde ik.’ Ze zet de mand op mijn bed en ploft ernaast. ‘Ik stond stiekem mee te luisteren en vind dat je het heel leuk en enthousiast vertelt allemaal. Je vertelt het ook goed, wat dat betreft heb je veel zelfkennis. Ik herken alles wat je zegt. Niet alleen in jou, maar ook in mezelf.’

Ik knik. Mama is net zo’n idioot als ik. Ze staat op, pakt een krukje en komt naast me zitten. Ze lacht naar de camera en legt haar arm om me heen.

‘Draait de camera nog?’

‘Hm-mm.’

‘Hallo YouTube. Ik ben Luci Seegers en dit is mijn dochter Sophia King. Je zou bij het begin beginnen, weet je nog? Volgens mij ben je alle mogelijke zijweggetjes al ingeslagen.’

‘Mam, het is mijn vlog.’

‘Ze is achttien jaar en een kopie van mij, zien jullie dat?’ Ze pakt mijn gezicht en drukt mijn wang tegen de hare. ‘Als ik jullie was, zou ik haar vlogs gaan volgen. Ze heeft namelijk belachelijk veel verstand van mode en allerlei beautymerken. Oh, en ze wil vast af en toe voor jullie dansen. Dat kan ze ook heel goed. Ze zit sinds kort op een dansschool e—’

‘Mam ...’

‘En die rode draad, die heeft ze wél hoor. Al merkt ze dat niet altijd. Die rode draad is de plek waar je thuiskomt, waar je tot rust komt. Waar je op je plek bent. Dat kan ook de rode draad in je leven zijn, toch Soof? Jouw rode draad is de chaos thuis. Ik snap

soms ook wel dat je gek wordt hier, maar het is altijd gezellig en de liefde is eindeloos.'

'Mama ...'

'Wat doen jullie?'

Ik zucht en draai me om. Joshua komt mijn kamer binnen, mijn oom en stiefvader. Lang verhaal, leg ik later wel uit. Nu is de chaos al helemaal compleet. Hij komt achter me staan, legt zijn handen op mijn hoofd en maakt binnen drie seconden een hel van mijn zorgvuldig gestylede haar. Het staat als een vogelnest alle kanten op.

'Sodemieter op, Josh!' schreeuw ik naar hem, terwijl ik opsta en hem een zet geef. Hij haakt zijn been achter mijn linkerbeen en legt me op de grond, daarna gaat hij naast mama zitten en knipoogt naar de camera.

'Hoi,' zegt-ie. 'Met wie zijn we aan het skypen?'

'We zijn verdomme niet aan het skypen!' Ik sta op en rol Josh met stoel en al aan de kant. 'Ik was een vlog aan het opnemen en jullie verpesten het!'

'Mama!'

Oh God.

'Mama! Ik heb jouw lippenstift gebruikt, wat vind je ervan?' Ivy komt binnen en bekijkt zichzelf – met knalrode lippenstift – op mijn computerscherm.

'Mooi,' zegt mam.

'Je lijkt wel een clown,' roept Josh geschrokken. 'Ga het eraf wassen!'

'Ivy loopt boos weg. 'Je bent zelf een clown!'

Mam haalt kort haar wenkbrauwen op. 'Ze heeft wel een punt.'

‘Het is superhoerig,’ sist hij.

‘Wie is er superhoerig?’ Oliver steekt zijn hoofd om het hoekje.

‘Kunnen jullie allemaal weggaan?’ schreeuw ik. ‘Ik probeer te vloggen! Jullie storen me! Ik wil een slaapkamer met een slot!’

‘Kom jongens.’ Mam staat op. ‘We laten Sophia met rust. Als zij wil vloggen, dan moet ze de ruimte krijgen om te vloggen.’

‘Vloggen? En dan?’ Josh staat op en wijst naar de camera die ik op mijn beeldscherm heb vastgeklikt. ‘Gaat de hele wereld naar haar kijken? Ik denk het niet. Voor je het weet heb je allerlei gekken voor de deur staan.’

‘Nee Josh! Ik wil een serieus vlog starten. Ik wil vertellen over mijn leven en dat kunnen doen zonder dat jij er weer eens een oordeel over hebt.’

‘Nou, wen er maar aan,’ zegt hij. ‘Ik heb een oordeel over alles.’ Hij maakt een armgebaar in mijn richting. ‘Heb je enig idee hoe je eruitziet, Sophia? Als er iets níet gaat gebeuren, is het dat jij jezelf op internet gooit en dat iedere mafkees in elke uithoek van de wereld kan gaan zitten geilen op jouw filmpjes. Ik vind het níet goed.’

‘Dat weten we, schat.’ Mam duwt hem met zachte hand de slaapkamer uit. ‘Maar Sophia is volwassen en als zij wil vloggen dan is dat haar keuze.’

‘Ik ga Benjamin nú appen en die vindt zeker weten hetzelfde als ik. Je hoeft niet op die manier de aandacht te zoeken en volgens mij kun je je tijd beter aan je nieuwe school besteden om eens een keer goede cijfers te halen.’

‘Ja. Doei Josh.’ Ik duw de deur achter ze dicht, sluit mijn ogen en zucht diep. ‘Kutzak,’ fluister ik geïrriteerd, voordat ik naar mijn



bureau loop en het filmpje stop. Ik heb geen zin om het over te doen. Morgen weer.

Ik stamp de trap af naar beneden, open de deur naar de kelder en loop nog verder de trap af. Toen mijn ouders nog bij elkaar waren en dit huis bouwden, hebben ze van de kelder een soort wellnesscenter gemaakt, compleet met zwembad, sauna, boksge-deelte voor mijn moeder, een jacuzzi en een fitnesshoek. Er was nog een lege hoek links achterin en daar hebben mijn moeder en Josh voor mijn achttiende verjaardag een dansgedeelte ingericht met een spiegelwand en een speciale vloer. Ik scrol door Spotify in het Sonossysteem en zet More Than A Woman aan van Aaliyah om mijn routine te oefenen voor de showcase op school volgende week. Laat ze maar stikken boven, als ik dans (of zing, maar dat weet niemand) vergeet ik alles.

## 2.

**TheRealMVP** 20 minuten geleden

Holy shit girl, you are HOT!

**BabyD** 20 minuten geleden

Is dat jouw vader? Mag ik zijn nummer? #DTV #jebentzelfeen-clown #kutzak

**MeisjeAMYgirl** 20 minuten geleden

Ik ga je volgen. Wat een heerlijke familie! Je vertelt zo leuk over jezelf. Een feest van herkenning. Je moeder is zo lief!

**DjayDjay** 20 minuten geleden

Ik wil je moeder doen ... DAMN!

**MaPetite** 20 minuten geleden

Tu es vraiment une très belle fille!

**Dario887** 19 minuten geleden

Jezus Sophia King ... Ik hou van jouw zijweggetjes!! Trouwen?

Ik ben zo'n mafkees die voor je deur komt staan :-D

**Jezebel20** 19 minuten geleden

Wie komt daar binnen en vraagt: 'Wie is er superhoerig?'

WAUW! #lekkerding

**MYALLisyou** 19 minuten geleden

Let's be honest. I don't understand any of this but these people are funny :-D

**RobbievDalen** 19 minuten geleden

Kan het zijn dat ik jou ken? Kom je weleens in Amsterdam?

Knapperd ;-)

**MasonLEIDEN1** 19 minuten geleden

Sophia, doe jij sinds september de opleiding Urban Dance aan ROC De Wester? Zo ja, dan ken ik je van school. Zet maar eens wat online, ik weet zeker dat mensen het leuk vinden om je te zien dansen. Groetjes Mason Damen (2B)

**Patrickje** 18 minuten geleden

Triootje met mij en je moeder? :-P

**MANDYD** 18 minuten geleden

WHO IS THIS DAD? OMG!

**Marjolein86** 18 minuten geleden

Lekker zooitje daar HAAAAHA! Superhoerig! IK GA STUK!  
#ikvolg #bestparenting

Oh shit! Oh shitterdeshit! Kan ik niet eens een halfuurtje dansen? Wat een reacties! Wie zijn deze mensen? Wie, in godsvredesnaam, heeft mijn filmpje online gezet? Ik ren de trap op naar boven, ben woest! Er is maar één iemand hier in huis die dit voor elkaar krijgt. Mijn moeder en Josh zijn te oud en snappen niets van computers, Ivy en Ben zijn te jong. Ik stamp de woonkamer door richting de keuken.

‘Oliver!’ krijs ik. ‘Ik wilde dit filmpje níet posten!’ Hijgend sta ik stil voor de keukentafel, waar hij zit met zijn laptop en een studieboek.

‘Wat?’ vraagt hij schaapachtig. ‘Waar heb je het over?’

‘Heb jij dat idiote filmpje gepost?’

‘Nee, waarom zou ik dat doen?’

Josh fronst. ‘Heeft iemand het gepost?’

‘Het staat online! Ik krijg de ene na de andere reactie! Er is een kerel die een triootje wil met mama en mij en een vrouw die Josh’ nummer wil e—’

‘Echt?’ Hij grijnst en springt overeind. ‘Laat eens zien!’

‘Oliver was de hele tijd hier, Soof,’ zegt mam, terwijl ze een schaaltje chips op tafel zet. ‘Ivy en Ben zijn boven, maar zij kunnen toch geen filmpjes op YouTube zetten?’

‘Onderschat Ivy niet ...’ mompelt Oliver, terwijl hij wat klikt op zijn laptop. Plots klinkt mijn stem uit de speakertjes. ‘Je hebt al wel veertig volgers, dat is best flink in nog geen halfuur tijd. Hoe kan dat dan?’ gaat Oliver verder.

We gaan achter Oliver staan en kijken mee naar alle reacties, de een nog gekker dan de ander. Ook staan er heel veel leuke en lieve reacties tussen.

‘Volgens mij vinden mensen dit juist wel grappig,’ zegt Oliver. ‘Kijk, iemand heeft het over een zootje.’ Hij lacht. ‘Ha! Iemand vraagt zelfs wie ik ben. En kijk hier: *juist dat het unscripted is maakt dit leuk. Ga zo door!*’ Oliver knikt. ‘Dat kan weleens de reden zijn. Het is gewoon een dolle boel.’

‘Wie is Mason Damen?’ vraagt mam.

Ik voel dat ik kleur. Als het echt Mason Damen is die een reactie heeft gepost dan word ik gek. Hij is met afstand de lekkerste en populairste jongen op school, dat had ik op dag één al in de gaten.

‘Een jongen van school, hij zit een jaar boven mij,’ zeg ik zo kalm mogelijk, mijn gezicht keurig in de plooi. ‘Ik ga eens kijken wie er boven achter mijn pc heeft gezeten.’

Nog voordat er iemand kan reageren loop ik zo snel als ik kan naar boven, waar ik mijn kleine broertje achter mijn computer aantref.

‘Benjamin!’ stoot ik uit. ‘Heb jij mijn filmpje op YouTube gezet?’

‘Jazeker,’ zegt hij bijdehand. ‘Moet je maar niet alles open laten staan.’

‘Je bent pas tien jaar! Doe eens normaal joh!’ Ik grijp zijn capuchon en trek hem achter me aan mijn kamer uit. ‘Opzouten! Rotjong!’

‘Oh mama!’ schreeuwt hij. ‘Sophia noemt me een rotjong!’

Ik smijt de deur met een klap dicht en plof op bed. Pas na een halfuur heb ik de moed gevonden om weer achter mijn pc te gaan zitten en een nieuw filmpje op te nemen.

‘Hoi allemaal. Mijn excuses voor het eerdere, megachaotische filmpje. Ik had jullie al gewaarschuwd. Ik probeer het nog een keer.’

Ik veeg mijn donkere haar aan de kant en glimlach naar de camera. ‘Ik ben Sophia King, achttien jaar, dochter van Luci en Benjamin King en ook van Josh. Zusje van Oliver, zus van Ivy en kleine Ben. Die rotzak postte het filmpje van daarstraks en hij is pas tien. Iets met de nieuwe generatie en zo. Anyway, dit is de start van mijn vlogcarrière en eigenlijk past het wel bij mij. Niets in mijn leven gaat zoals het hoort, of zoals ik hoop. Voor de fans van mijn moeder, Josh en Oliver: die willen vast nog weleens hun gezicht laten zien.’

Ik ga iets verzitten op mijn stoel. ‘Ik studeer Urban Dance aan ROC De Wester en ik zou jullie graag mee willen nemen in mijn gevecht de routine te onthouden voor de showcase van volgende week. Verder wil ik zo af en toe vloggen over kleding, beauty, dieren en muziek. Tot snel, doe!’

Ik druk de camera uit, check het filmpje en post ’m maar meteen. Wat een fantastische start van mijn vlogcarrière.

## TWEE JAAR LATER

### 3.

Heel secuur breng ik mijn lippenstift aan. Met een lippenseeltje eerst de buitenkant en daarna de binnenkant. Vroeger schaamde ik me voor mijn volle lippen. Op de basisschool – ik zat op het speciaal onderwijs – noemden ze me Donald Duck. Tot volle lippen ineens een ding werden en iedereen lipfillers wilde. Tegenwoordig krijg ik vaak de vraag: ‘Sophia, heb jij je lippen laten doen?’ Ik snap niet dat het een ding is, eigenlijk. Laat mijn lippen met rust. Ik heb er een vlog aan gewijd, met foto’s van vroeger naast mijn gezicht, en daarna was het klaar met de vragen.

Ik bekijk het resultaat in de spiegel en zucht. Ik weet, objectief gezien, dat ik echt niet mag klagen. Ik weet het heus wel. Toch zie ik geen mooie vrouw als ik naar mezelf kijk. Dat is geen vorm van aandachtstrekkerij, ik zal mijn onzekerheden nooit delen. Als ik in de spiegel kijk zie ik een meisje met ADHD dat gepest werd. Een meisje dat altijd buiten de boot viel op school. Waar niemand mee wilde spelen. Een meisje dat – per ongeluk – alles kapot maakte en waar iedereen altijd boos op was. Een hyperactieve drukbol, een veel te eerlijk meisje, een meisje zonder vriendinnetjes. De jonge, succesvolle en knappe vrouw die ik zie in de spiegel hoort eigenlijk niet bij mij. Zij is alleen de buitenkant. Mijn binnenkant is al jaren stilletjes en verdrietig en de enige die dat begrijpt is mijn moeder. Mama heeft ook ADHD, zij kent de struggles. Ze kent de pijn en het verdriet, de mis-

opvattingen, de vooroordelen. Mijn moeder had het nog zwaarder dan ik. Ik zal het uitleggen:

Toen mama trouwde met mijn vader Benjamin – een rijke man uit een familie van oud geld – werd zij niet geaccepteerd. Ze kwam uit een modaal gezin en had ‘maar’ een diploma van de hotelschool (die ze overigens officieel nooit afmaakte, ze vervalste haar diploma). Mijn vader en moeder namen het hotel over van opa en oma King, Het Sterrenborgh. Een superchic hotel aan de kust van Zeedijk. Iedere dag propte mijn moeder zichzelf in een niet-passend keurslijf en moest ze omgaan met rijke en arrogante mensen. Moest ze zich kleden naar de maatstaven van de rijken en ze mocht zich nooit laten gaan, alles moest binnen de kaders. Soms, als ze daarover vertelt, voel ik me claustrofobisch. Dan begrijp ik niet hoe ze het heeft volgehouden. Opa en oma King overleden toen ik vijf was. Ik kan me niet herinneren dat ik van hen hield. Ik kan me wel herinneren dat ik niets mocht daar in huis en dat oma altijd tegen me schreeuwde. Net zoals dat ze voortdurend lelijk deed tegen mijn moeder. Om misselijk van te worden. Het is nogal eens onderwerp van gesprek bij ons thuis, want oma King is namelijk ook de moeder van Josh.

Ik zei toch dat het een lang verhaal was ...

Josh, mijn stiefvader, was de jongste van vier in het gezin King. Een nakomertje en een vervelend schijtkind from hell. Tenminste, zo omschrijft mijn moeder hem (en dan knikt mijn vader – zijn broer dus – altijd). Oma besloot hem op een kostschool

te dumpen en later op wereldreis te sturen. Voornamelijk om te voorkomen dat hij opa zou vermoorden, geloof ik. Anyway. Toen hij voor de honderdste keer uit de bak kwam gaf mijn vader hem onderdak. Hij wilde zijn jongste broertje helpen en hem op het rechte pad houden na een flinke drank- en drugsverslaving en een voorliefde voor vechten en herrie schoppen. Dat broertje, inmiddels een getatoeëerde en gespierde vent van dertig, richtte zijn pijlen al snel op de vrouw des huizes. Mijn moeder dus. We praten weleens over die tijd, mam en ik. Dan merk ik dat ze zich eigenlijk heel erg voor die periode schaamt. Ze liet Josh toe, terwijl ze getrouwd was. Natuurlijk ligt het vaak genuanceerder dan aangenomen wordt. Mijn vader was altijd aan het werk en we zagen hem weinig. Toen Josh bij ons in huis kwam – Oliver was zes en ik was vier – voelde dat voor ons direct heel vertrouwd. Dat hij in het begin constant in de clinch lag met mijn moeder (vechten en seksen, begreep ik toen ik eenmaal oud genoeg was) merkten wij helemaal niet. Voor mijn broer en mij was hij een vervangende vader, een heel prettig iemand om erbij te hebben in huis. Hij zorgde voor ons, kon urenlang met mij in mijn dierenasiel spelen (heb ik nog steeds diep respect voor) en huiswerk maken met Oliver. We streden samen voor een hondje en hij was als een kind zo blij – net als ik – toen we vuilnisbakje Billie Jean kregen. Hij had eindeloos veel geduld. Niet alleen met ons, maar ook met mijn moeder. Hij bracht heel veel liefde in het gezin, de warmte, de aandacht. Alles wat mijn vader al jaren niet deed. Daar waren achteraf allerlei redenen voor, maar lang verhaal kort: mijn ouders gingen scheiden en Josh bleef. Hij veranderde heel geleidelijk aan van mijn oom in mijn vader en



eigenlijk was dat heel erg prima. Josh is door de jaren heen een betere vader voor mij geweest dan Benjamin. Hij is een bemoeial en vaak rete-irritant, maar het komt uit een goed hart en ik weet dat hij me er altijd alleen maar mee wil beschermen en helpen – op zijn manier dan. Hij zal nu overigens wel gaan steigeren vanwege mijn lippenstift, daar houdt-ie niet van. Al houdt-ie er wel van als mijn moeder rode lippenstift draagt, vooral als zij naast hem loopt.

Ik knipper met mijn ogen, kijk nog steeds in de spiegel. Ik sta al ruim vijf minuten te dromen, na te denken. Ja, mijn familie is complex. Ik ben complex. Ik ben beschadigd en niet altijd tevreden met mezelf. Zelfs nu niet, opgedirkt en op mijn mooist voor het kerstfeest vanavond.

‘Meisje van me.’ Mam staat achter me en gaat met haar vingers door mijn lange haar. ‘Wat ben je toch mooi,’ zegt ze zacht, terwijl ze mijn make-up bewondert. ‘Ik wou dat ik dat zo goed kon als jij.’ ‘Josh gaat vast klagen vanwege de lippenstift.’

Ze grinnikt. ‘Vast. Maar daar ga jij je niets van aantrekken.’

‘Het ziet er niet uit, Sophia!’ imiteer ik hem. ‘Hou eens op met die lelijke lippenstift.’

‘Weet je wat hij dan eigenlijk wil zeggen?’ Mam kijkt me aan, haar blik vol liefde en genegenheid voor haar echtgenoot, die zich niet altijd even subtiel weet te uiten. ‘Hij bedoelt dan: *ik vind je prachtig. En als ik dat vind, dan vinden andere mannen dat ook en dat vind ik doodeng. Dan weet ik niet hoe ik je moet beschermen en dat maakt me onzeker.*’ Ze knikt erbij alsof ze wil zeggen dat ze honderd procent zeker is van haar zaak. ‘En dat,

lieve Soof, is een veel te lange en veel te gevoelige zin voor onze Josh. Dat gaat hij nooit toegeven. Zeggen dat het lelijk is, is vele malen makkelijker.'

'Ik hoop dat Mason en ik net zo worden als jullie later.' Ik berg mijn make-up op en loop met mama mee naar haar kledingkamer. 'Dat ik hem zo goed ken dat ik al zijn uitspraken doorzie en bij alles wat hij doet of zegt, weet wat hij bedoelt.'

'Nou ...' Mam schiet in de lach. 'Josh zegt meestal a en dan bedoelt hij ook a. Maar met regelmaat zegt hij a en bedoelt hij b. Of zegt hij b en bedoelt hij h of p of z. Ik moet nog vaak gissen.' Ze trekt een laasje open. 'Dat is dan op de momenten dát hij iets doet of zegt. Soms reageert hij helemaal niet en doet-ie alsof-ie dood is,' zegt ze, terwijl ze afwezig door haar panty-laasje gaat. 'Je vader werd daar weleens gek van.'

Ik giechel zacht, draai me om en ga met mijn hand langs mijn moeders galajurken. Eigenlijk is deze kamer meer een museum dan een werkelijke kledingkamer. De chique jurken stammen uit de tijd van mijn vader en Het Sterrenborgh. Toen mama eenmaal samen was met Josh en zij samen Boutique Hotel Noah startten, begon ze zich casual te kleden. Dat is eigenlijk hoe ik haar ken. Keurig gekleed, maar normaal. Geen Net-A-Porter meer, geen P.C. Hooftstraat. Soms vind ik dat jammer, maar ik waardeer het dat mama zich niet meer laat aankleden. Letterlijk.

'Hebbes,' roept ze, met een huidkleurige panty in haar hand. 'Deze lift m'n hangende kont een beetje. Er zit versteviging in, snappie?'

'Hou op, hoor!' roep ik. 'Als er iemand geen hangkont heeft ben jij het.'

‘Ik zou meer moeten trainen.’

‘Dan moet je daar tijd voor vrijmaken,’ antwoord ik simpel.

‘Oké, help me. Welke jurk ga ik van je jatten.’

‘Ehm ...’ Mam draait zich om en we neuzen samen tussen de jurken tot we tegelijkertijd de juiste te pakken hebben. Een asymmetrische, nachtblauwe avondjurk van Redemption met een heel hoge split. ‘Deze zal je prachtig staan,’ zegt mam opgetogen.

Ik trek de jurk zonder moeite aan.

‘Ik stond me altijd een partij te hijsen met dit ding,’ moppert mam. ‘Dat ik er nooit uitgescheurd ben is een wonder. Jij bent veel slanker dan ik was.’

‘Jongensachtiger, bedoel je.’

‘Nee, slanker. Wel luisteren hè, aap.’

Mam ritst de jurk dicht. Ik ben heel iets langer dan zij, één meter negenenzeventig, en mijn benen zijn ook langer. De split zit hoger op mijn bovenbeen. Mam en ik staan er allebei naar te kijken in de spiegel.

‘Die split eh ... laat behoorlijk wat bloot,’ grijnst mam uiteindelijk. ‘Gelukkig heb je een prachtig rechterbeen. Lekker laten. Bezorg de mannen maar een rolberoerte, Sophia King.’

‘Ik leg mijn rechterbeen niet bepaald op jouw zorgvuldig gedekte kersttafel. Onder de tafel heeft niemand er last van.’

‘Neem nou even je moment om te shinen, schat.’

Ik bekijk mezelf voor de laatste keer in de spiegel. Ik lijk op mijn moeder, ook qua uiterlijk. We hebben allebei een gebruinde huid, zelfs in de winter. Allebei opvallende, groene ogen, lang, donker haar en flinke rondingen. Mam iets meer dan ik, ik heb een sportievere bouw, maar heb alsnog niets te klagen met mijn

kleine D cup en volle billen. Mijn moeder is een vurige mix van Braziliaans, Siciliaans en Spaans bloed. Het is in mij goed terug te zien. Oliver is gewoon een donkerblonde, Hollandse kerel, zoals mijn vader.

‘Sophia?’

Ik kijk opzij.

‘Je kijkt zo ongelukkig, lieverd,’ zegt mam bezorgd. ‘Gaat alles goed?’

‘Ja,’ knik ik. ‘Prima. Wat doe jij aan? Dit?’

Mam loopt nog in haar joggingpak. Het voorbereiden van het kerstfeest doet ze uiteraard niet in een van haar dure jurken.

‘Ik heb er wel zin in ...’ mompelt ze. ‘Maar ik denk dat ik net zoals jij de boel ga laten schrikken.’

Ik trek haar lingerielaatje open en pak er een zwart kanten body van Coco De Mer uit. ‘Tien euro als je alleen dit aandoet.’

‘Ik doe het zelfs voor één euro,’ grapt ze. ‘Maar er zit teveel jeugd aan tafel.’

‘True.’

Ik zie Stijn al kijken. Of Mason. Oh, de gruwel. Straks wil-ie m’n moeder doen. Ik stop het kanten pakje snel terug en kijk nog even naar de volle lingerielade.

‘Draag je dit nog steeds voor Josh?’ Ik weet niet of ik het wil horen, maar ergens fascineren die twee me. Of beter gezegd, de idiote liefde tussen hen.

‘Oh, ja hoor,’ zegt ze eerlijk. ‘Dat vindt-ie mooi. Ik blijf het leuk vinden om mijn best te doen voor hem.’

Ze zijn allebei zesenvieftig, maar het is ze niet aan te zien. Vooral niet in hun doen en laten, ze gedragen zich al zestien jaar als

verliefde tieners.

Ik duw de la dicht en besluit het hierbij te laten. Ik ga later wel een keer in gesprek met mama. Over de liefde, wat er allemaal bij hoort, hoe het moet voelen en vooral hoe het niet moet voelen. Ik twijfel veel de laatste tijd en ik heb mama nodig om de boel eens op een rij te zetten.

#### 4.

‘Goh, Luciana ... (dat is de volledige naam van mijn moeder)’ Josh zit naast Oliver op de bank en slaat zijn armen over elkaar. ‘Wat dacht je? Het kersthema van dit jaar is sm, ik trek m’n leren pakje uit de kast?’

‘Het is een Versace, zeikwif,’ werpt ze tegen, terwijl ik zie dat ze stiekem geniet van het shockeffect dat ze teweegbrengt in haar korte, zwartleren jurkje.

‘Waar is je zweep?’

‘Die heb ik alvast naast je bed gelegd,’ fluistert ze liefjes. ‘Voor vanavond.’

Hij rolt met zijn ogen en richt zich tot mij, aangezien mam naar de keuken loopt en hem in zijn sop laat gaarkoken.

‘En hoort dat zo?’ Hij wijst naar mijn been. ‘Je hele been komt naar buiten.’

‘Die split hoort zo.’

‘Ik kan me niet voorstellen dat die split hoort tot aan je heup. Dat slaat nergens op. Geen enkele ontwerper bedenkt dat.’

‘Het hoort zo!’ roept mam vanuit de keuken.

*Eerder verschenen van Olivia Lewis*

***King-serie***

*Spelen Met Vuur*

*Affaire*

*Achter Gesloten Deuren*

*Verlossing*

***Queen-serie***

*Totale Chaos*

Omslag: Artgen - grafisch ontwerpbureau  
Binnenwerk: Artgen - grafisch ontwerpbureau  
Drukwerk: Ipskamp Printing, Enschede

ISBN 978-90-8660-437-1

© 2021 Uitgeverij Ellessy  
Postbus 30227  
6803 AE Arnhem  
[www.ellessy.nl](http://www.ellessy.nl)

Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.